

stegen med 680 pCt. Vel er jeg mig bevidst, at der der er særlige Forhold saaledes, som der ogsaa er gjort opmærksom paa i en Afhandling, der er udkommen for nylig i nationaløkonomisk Tidsskrift om den ungarske Jonetarif. Der er i den fremhævet, hvorledes der der er specielle Forhold, som kunne bedirke, at denne Forøgelse kommer til at se noget større ud, end den virkelig er; men det kan ikke hordisputeres, at den er ganske overordentlig betydelig, og det støtter den Betragtning, jeg har gjort gældende.

Til det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) skal jeg, idet jeg for øvrigt er ham erkendtlig, fordi han paa flere Punkter har støttet mig i, hvad jeg har fremsført, bemærke, at han dog har misforstaaet mig paa et Punkt, nemlig med Hensyn til de 5 pCt. Jeg ønsker ikke 5 pCt. for at være en for ringe Margin med Hensyn til Bøder. Jeg tror, at Statsbanerne, naar de skulle være nogenlunde paa den sikre Side, ikke godt kunne strække sig længere end til 5 pCt. og navnlig ikke saa langt som til 10 pCt. Men min Anse gjaldt det, at naar Bognens Bæreevne eventuelt overskrides, betales Bøden, selv om der ikke er Spor af Margin, selv den mindste Overskridelse maa medføre, at Bøderne betales tredobbelt, hvis Loven skal være formuleret saaledes, som den ærede Minister har gjort det. Endnu skal jeg blot tilføje en Bemærkning med Hensyn til Returfragterne, at der fremkommer ogsaa en anden Mislighed foruden den, jeg har paa-peget, hvis man vil gennemføre Forslagets Bestemmelse om Fragt for tomt Returgods, nemlig den, at i mange Tilfælde er det jo Modtageren, der betaler Fragten. Her bliver det, hvad der vilde være meget ubehageligt, Afsenderen. Det bliver ham, der vil komme til at betale Fragten for tomt Returgods, og der vil finde en for Afsenderen ubehagelig Forshydning Sted her. Endnu skal jeg blot gøre den Bemærkning, som jeg burde være fremkommen med i mit første Foredrag, at der i en Lov som denne burde være en Revisionsbestemmelse. Den hører til de Love, som ganske sikkert bør revideres med visse Mellemrum, og som ikke egne sig til at laas fast som uforanderlige. Men en saadan Revisionsbestemmelse kunne vi vel nok blive enige om.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Siden jeg havde Ordet sidst, er der forskellige ærede Talere, der have fremsat Bemærkninger, som for en stor Del angaa Enkeltheder i Lovforslaget, og derfor skal jeg ikke komme ind paa dem, idet jeg antager det er rigtigt at henvise Forhand-

lingen derom til Udvalget. Det gælder f. Eks. de Bemærkninger, som såldt fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og ogsaa Bemærkningerne fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen). Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (B. Sjørgensen) udtalte Ønsket om, at 14 Dages Kort ogsaa kunde udstedes som 8 Dages Kort. Det er der ikke det mindste i Vejen for efter min Mening, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det er ganske ufornuødent, fordi man løser et 14 Dages Kort, saa ogsaa at rejse i 14 Dage; man har Lov til at rejse kun i 8 Dage. Og vil man have Kortet til at lyde paa 8 Dage, ser jeg ikke, at der er noget i Vejen for det, hvis man ellers vil betale, hvad det koster nu. Det kunne vi jo nok komme ud over. Jeg gjorde lejlighedsvis en Bemærkning om Lønnings-spørgsmaalet under Henvisning til, at naar der skal fremsættes et nyt Lovforslag i Henhold til Revisionsbestemmelserne i Loven af 12te April 1892 om Statsbanernes Ordning, nemlig i Efteraaret 1897, maa man forvente deri at se et Krav paa forøgede Lønninger paa mange Punkter. Jeg skal henvise til den Finanslovbehandling, der fandt Sted for kort Tid siden. Jeg benægter selvfølgelig ikke, at man ogsaa nu lejlighedsvis kan optage en Del af Bestemmelserne i Organisationsloven til Revision. At det ikke kan ske, har jeg ikke sagt, og i og for sig kunde der være Grund dertil. Men hvad jeg har sagt, er, at jeg efter Forhandlingerne om den Finanslov, der blev gennemført her i 1894, særlig efter Forhandlingerne i Finansudvalget, føler mig bunden til i Hovedtrækkene at blive staaende ved, hvad der da blev bevilget — jeg tror, at det var Forudsætningen —, indtil Revisionen kommer, og det agter jeg for min Person ikke at gaa bort fra. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen) vilde have 1ste Klasse's Bognene affastede, fordi de gik tomme. Men det gøre de ikke. De kunne ganske vist ofte nok være svagt befattede, det indrømmer jeg, men jeg maa gentage, hvad jeg tidligere har udtalt, at jeg meget vil fraraade at affaste 1ste Klasse's Bognene. Selv om man mener, at de kunne undværes af Hensyn til vore indre Forhold, gaar der jo en temmelig stor Trafik gennem Landet af fremmede rejsende, og jeg tror ikke, at det vilde være muligt at vedligeholde navnlig den store Sommertrafik, naar man vilde affaste 1ste Klasse. Det er en tilstræffelig Grund til, ganske affet fra vore indre Forhold, at beholde den. Det ærede Medlem har i høj